

Omtenta i Programmeringsparadigm 2016-03-15 08.00-11.00

Inga hjälpmedel är tillåtna. Skriv inga svar på blanketten. Varje del är på 20 poäng. För att bli godkänd på en del krävs 12 poäng på den delen. **Du behöver inte skriva de delar där du redan är godkänd på kontrollskrivningen eller ordinarie tentan.**

Del 1: Funktionell programmering

1. Givet koden

```
sub x y = x - y
```

```
annat x y = sub y x
```

- (a) Förklara detaljerat vad som händer vid anropet (`annat 2`) dvs där det är möjligt/tillämpbart förklarar du vilka värden som tilldelas till vad, vilka operationer/funktioner som utförs samt vad resultatet av anropet är. (3p)
 - (b) I funktionen `annat` hårdkodas användningen av den underliggande funktionen `sub`. Skriv en ny funktion `generell_annat` som gör samma sak, fast där den underliggande funktionen kan anges som argument. T.ex. ska man kunna skriva `generell_annat sub` för att få den ursprungliga funktionen `annat`. (2p)
 - (c) Hitta på ett nytt, mer beskrivande, namn till funktionen `generell_annat`. Namnet ska reflektera vad funktionen gör. (1p)
 - (d) Ange typsignaturen för funktionen `generell_annat`. (2p)
2. Avståndet mellan två vektorer kan beräknas med t.ex. Euklidiskt avstånd och Manhattan-avstånd. Följande uppgift och kod representerar vektorer (x, y) i det 2-dimensionella planet. Avståndet mellan två vektorer (x_1, y_1) och (x_2, y_2) kan beräknas i Haskell enligt:
Euklidiskt avstånd: `sqrt((x1 - x2)**2 + (y1 - y2)**2)`
Manhattan-avstånd: `abs(x1 - x2) + abs(y1 - y2)`

Givet koden

```
data Vector2D = Vector2D Double Double
    deriving (Eq, Show)
```

```
data Norm = Manhattan Vector2D Vector2D |
    Euklidisk Vector2D Vector2D
    deriving (Show, Eq)
```

- (a) Skriv en funktion för att beräkna Manhattan-avstånd mellan två vektorer av typen `Vector2D`. Funktionens typsignatur ska vara: `distance :: Norm -> Double` (3p)
 - (b) Ge ett exempel på hur man kan anropa funktionen som beräknar Manhattan-avstånd (1p)
3. Givet koden

```
adderaPositivaHeltal 0 tal2 = tal2
```

```
adderaPositivaHeltal tal1 tal2 =
    adderaPositivaHeltal (tal1 - 1) (tal2 + 1)
```

- (a) Ange de beräknings-anrop som anropet `adderaPositivaHeltal 3 4` ger upphov till. (2p)

- (b) Motivera tydligt och noggrannt om funktionen är svansrekursiv eller ej. (2p)
 - (c) Varför är rekursion viktigare i det funktionella paradigmet än i det imperativa? (2p)
 - (d) Skriv om den givna koden så att en lista med par returneras som beskriver beräkningsanropen för ett givet anrop. Varje par i listan anger de värden `tal1` respektive `tal2` har i ett givet beräkningsteg. Med andra ord ska man kunna köra den förändrade koden med parametrarna 3 och 4 för att få ut ett svar på uppgift 3(a).
Funktionen ska vara rekursiv och får inte använda listomfattning eller `map`. (2p)
-

Del 2: Logikprogrammering

4. Kontrollflöde, Negation

Predikatet `member(X, L)` är sant om och bara om elementet `X` finns med i listan `L`. Predikatet kan definieras så här:

```
member(X, [X|_]).  
member(X, [_|T]) :- member(X, T).
```

Utifrån den definitionen, beskriv kontrollflödet, unifiseringarna samt slutsvaret vid frågan:

```
?- member(X, [1, 2]), \+ member(X, Y).
```

(6p)

5. Logisk versus procedurell läsning

- (a) Vad menas med logisk läsning av ett Prolog-program och vad menas med procedurell läsning? (2p)
- (b) Ge ett exempel på två program som har samma (dvs ekvivalent) logiska läsning, men olika procedurell läsning, där det första programmet fungerar medan det andra inte fungerar. Förklara ditt tankesätt. (2p)

6. Induktiva datatyper, Rekursion

Betrakta datastrukturen binära träd `T` med data som är lagrad i löven.

```
T ::= empty | N  
N ::= leaf(D) | branch(N, N)
```

Data i löven behöver ej vara sorterat, och det är tillåtet för samma data att förekomma i mer än ett löv.

- (a) Definiera ett predikat `delEl(-X, -T, +TX)` som är sant om och endast om `TX` är ett träd med samma uppsättning data förutom att det inte ska finnas några förekomster kvar av datat `X`.
Förklara hur du tänkt i din lösning.
OBS: `empty` får inte förekomma i ett icke-tomt träd! (8p)

- (b) Enligt din lösning, vad blir svaret på frågan:

```
?- delEl(2, branch(leaf(2), branch(leaf(3), leaf(2))), T).
```

(2p)

Del 3: Formella språk och syntaxanalys

7. Ändliga automater

Språket över tecknen “(” och “)” som innehåller alla balanserade parentesuttryck är ett välkänt exempel på ett språk som inte är reguljärt. Men om man begränsar nästlings-djupet på parentesuttrycket (som i labb S1) så blir språket reguljärt.

Med “djupet” för ett parentesuttryck menar vi det maximala antalet nästlade parentespar. Djupet för “()” är 1, och djupet för “(((())))” är 3.

Rita en ändlig automat (DFA) som beskriver balanserade parentesuttryck som har djup högst 5. Ange starttillstånd och accepterande tillstånd tydligt. (4p)

8. Grammatiker

I den här uppgiften studerar vi balanserade parentesuttryck med olika typer av parenteser: vanliga parenteser “()”, hakparenteser “[]”, och måsvingar “{ }”.

En sträng på dessa sex tecken är balanserad om varje “(” matchas av ett “)”, varje “[” matchas av ett “]”, och varje “{” matchas av ett “}”.

Exempel på balanserade uttryck är “{ }”, “{ } [] ()”, “([{ ([{ }]) }])”, “{ { { } } () }”, och “{ [[() { }]] }”.

Exempel på icke balanserade uttryck är “{ { }”, “{ { } }”, “((())]”, “[{ }”, och “[()”.

OBS: Begränsningen från föregående uppgift, att vi bara tittar på begränsat djup, gäller *inte* i denna uppgift.

- (a) Skriv en grammatik för balanserade uttryck med dessa tre parentestyper. (4p)
- (b) Är din grammatik LL(1), dvs, kan den parsas med rekursiv medåkning? Motivera ditt svar! (2p)
- (c) Välj en sträng på minst 9 tecken och rita ett parse-träd för strängen enligt din grammatik. (2p)
- (d) *Bevisa* att språket för balanserade uttryck med dessa tre parentestyper inte är reguljärt. (Du får använda att vanliga balanserade parentesuttryck inte är ett reguljärt språk.) (2p)

9. Egenskaper hos språk-klasser

För vart och ett av dessa tre påståenden, ange **tydligt** om det är sant eller falskt, och motivera varför. (1p för rätt svar sant/falskt, 1p för korrekt motivering).

- (a) Om L *inte* är ett reguljärt språk så är språket “alla strängar i L av udda längd” inte heller reguljärt. (2p)
- (b) Om L är ett kontextfritt språk så är språket L^* också kontextfritt. (2p)
Språket L^* består av alla strängar som kan skrivas som en följd av strängar från L (på samma sätt som vi i reguljära uttryck kan skriva t.ex. “([XY] AB)*” för “en följd av strängar som alla matchar [XY] AB”).
- (c) Om L kan beskrivas av en ändlig automat (DFA) så kan man skriva en LL(1)-grammatik (dvs en grammatik som kan parsas med rekursiv medåkning) för språket. (2p)